

det, det ærede Medlem her kræver, naar han siger: Nu skal Arbejderne i de Industrier, der ikke kan konkurrere, begynde med at sætte Lønnen ned og Arbejdstiden op. Maa jeg spørge: Tror det ærede Medlem, at nogen indenfor hans egen Kreds vil indlade sig paa at sætte noget som helst ned i Pris? Nej, de vil være solidariske længst muligt, de vil sætte Foden imod længst muligt for at bevare det, som de gennem møjsommeligt Arbejde gennem mange Aar har vundet. Det vil den danske Arbejder ogsaa gøre og gøre med Rette. — Det er en øjeblikkelig Krise, vi befinder os i, og derfor skal der træffes ekstraordinære og øjeblikkelige Foranstaltninger, men det vil det ærede Medlem ikke være med til.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde anket over de store Bevillinger til Landbruget. Det er fuldkommen urigtigt. Socialdemokratiet har aldrig modsat sig Bevillinger til Landbruget, tværtimod, vi har været med til fremfor nogen anden at kræve mange af de Bevillinger, der findes paa Finansloven til Landbrugets forskellige Grene. Men hvad jeg har gjort opmærksom paa, er, at Landbruget faar sin samfundsmæssige Støtte paa en anden Maade end gennem Toldlovsparagraffer. Gennem Toldloven kan man nemlig ikke støtte Landbruget. Det sker derimod gennem de særlige Bevillinger paa Finansloven, og dem deltager ogsaa vi Socialdemokrater med Glæde i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Der var en enkelt Ting i det ærede Medlem Hr. Hauges Foredrag, som jeg meget ønsker maa blive staaende ud over denne Debat, nemlig den Udtalelse, at hvis man straks efter den 9. Juli havde faaet en anden Ledelse af Landmandsbanken, var der en Mulighed for, at Ordningen kunde have holdt. Det, synes jeg, er en meget interessant Udtalelse ovenpaa alle de stærke Angreb, der er kommet fra Oppositionens Side, under hvilke baade det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Stauning Gang paa Gang har sagt, at denne Ordning var saa umulig, at det var uforstaaeligt, at de to Ministre paa det Tidspunkt kunde anse den for at være gennemførlig. Nu er Forholdet altsaa det, at bagefter, sidst i Oktober Maaned, indrømmer det ærede Medlem Hr. Hauge, at der i finansiel Henseende har været Mulighed for, at Ordningen kunde holde. Men naar det nu indrømmes bagefter, skønt det ærede Med-

lem selv har været med til at gennemføre en fuldstændig Nyordning, tror jeg, at man, naar man lægger de partimæssige Hensyn til Side, maa kunne forstaa, at det i høj Grad er forklarligt, at de to Ministre den 9. Juli kunde anse det for muligt, at Ordningen kunde holde. Oppositionen indrømmer jo selv, at der var en Mulighed for, at den kunde holde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det er beklageligt, at man, naar der endelig viser sig en Mulighed for en saglig politisk Debat om Partiernes Standpunkter, om deres Programmer, om deres samfundsmæssige Formaal, da sjældent — det gælder her, og det gælder i Pressen og ude paa Møder — kan faa en saadan ordentlig saglig, social, politisk Debat. Nu har min ærede Kollega, det ærede Medlem Hr. Hauge, i en efter min Mening grundig, vel overvejet og interessant Tale rejst Spørgsmaalet om Klassepolitik og Samfundspolitik, og saa finder det ærede Medlem Hr. Pinstrup sig foranlediget til at gribe ind. Han kunde have tiet stille, men han greb ind, han vilde sige noget. (Afbrydelse.) Ja, bevares vel, jeg finder det i og for sig bedre, at han griber ind og siger noget; men i Stedet for saa at tage en Debat op i en kort Bemærkning eller forbeholde sig at svare senere i et længere Foredrag, møder det ærede Medlem med en Sætning — det samme træffer vi stadig, naar vi skal ind i en Debat med mange Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti, at de slaar op i en Sortbog, eller de finder i deres Provinspresse et lille Citat — en Sætning, der skal være forekommen i en Valgkampagne for en 10—15—20 Aar siden — jeg ved ikke, hvornaar — og hvori der stod noget om, at Socialdemokraterne kun vilde varetage Arbejdernes Interesser. Jeg husker meget godt den Artikel, den er blevet brugt rundt om paa Møderne, den er indlemmet i Sortbogen, og den er gaaet igen Hundreder, ja, Tusinder af Gange. Den anførte Sætning var en stilistisk Ubekendthed, hvad jeg straks sagde til den paagældende Medarbejder, men dog af samme Art, som der findes mangfoldige i det ærede Medlems Partipresse. Naar man læser Artiklen igennem, var Tankegangen ganske klar. Der var Folk opstillet, der havde saa mange Privatinteresser og saa meget af den Art, som de vilde tage Hensyn til; men de Mænd, Socialdemokratiet, Arbejderne, opstillede, vilde kun tage Hensyn